

[Finansministeren]

sludder – hvis jeg må bruge et sådant udtryk. Sagen er, at den offentlige sektor målt i reale priser vokser også i disse kriseår, hvor samfundet bliver fattigere. Den vokser i år med 2–2,5 pct., næste år med 1–1,5 pct., samtidig med at den private sektors forbrugsmuligheder reduceres, i år med omkring 3 pct. og næste år nogenlunde uændret.

Problemet er vel, at VS' filosofi ikke egner sig til denne verden. Man vil se bort fra realiteterne. Det gælder f. eks., når hr. Steen Folke ikke vil se, at produktion og samhandling med verden omkring os er en forudsætning for vores samlede levevilkår, sådan som de er udmøntet i vores materielle levestandard, i vores sociale sikring og i vore uddannelsesmuligheder, og jeg kunne fortsætte. Men det gælder også, når hr. Steen Folke ser bort fra de økonomiske realiteter, vi har i dagens situation. Denne holdning kan jeg også karakterisere med 3 k'er: den er *kostbar*, den er *kortsigtet*, og den er bare på lidt længere sigt *katastrofal*.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Fru Marianne Bentsen-Pedersen var inde på nogle betragtninger om, hvad nedskæringerne på seminarieuddannelsesområdet ville give af udgifter. Hvad angår lærerne, skal jeg komme ind på det i en senere forbindelse. Fru Marianne Bentsen-Pedersen sagde, at de uddannelsessøgende jo skulle have arbejdsløshedsunderstøttelse, og det ville være en kostbar affære.

Dertil må jeg sige klart nej, det er ikke det, der er tale om. Det, der er tale om, er, at vi skal søge at tilrettelægge et uddannelsessystem, hvor der er uddannelser nok til de unge, men hvor hovedvægten er lagt på de uddannelser, hvor beskæftigelsesudsigterne er bedre.

Fru Marianne Bentsen-Pedersen var som en række andre ordførere inde på spørgsmålet om 12-fagsmodellen ved seminarierne. Det vil jeg godt sige nogle ord om. Sagen er, at hvis vi havde gennemført en model, hvor visse store seminarier skulle udbyde 17 fag og de små 3-sporseminarier skulle have tilsvarende få fag, det vil sige ned på 6, 7, 8 linjefag, så ville vi have bragt os i en situation, hvor vi fik, hvis jeg må sige det på den måde, en førsteklases og en andenklases læreruddannelse her i landet. Det mener jeg

ikke hverken de uddannelsessøgende eller institutionerne kunne være tjent med. Derfor er 12-fagsmodellen lagt på bordet.

Jeg har haft nogle drøftelser med Dansk Magisterforenings seminariesektion om dette spørgsmål, og seminariesektionen har ved flere lejligheder sagt til mig, at der findes alternative muligheder. Jeg har derfor svaret dem, at såfremt de kan komme med alternative muligheder, som vel at mærke opfylder 3 krav, nemlig for det første det besparelsesmål, der ligger her, for det andet at sikre, at folkeskolens behov for linjefaglærere dækkes, og for det tredje ligelighed seminarierne imellem, så ser jeg meget gerne på dem. Det er ikke for mig noget spørgsmål om præcis at skulle vælge 12-fagsmodellen, men det er et spørgsmål om at sikre disse 3 krav. Dette tilbud har Dansk Magisterforening fået her for nylig, og jeg forventer efter det, de sagde om mange andre muligheder for at løse dette problem, at de kommer med et udspil, som jeg så vil se på.

Fru Marianne Bentsen-Pedersen sagde i denne forbindelse, at Ranum statsseminarium, Nørre Nissum seminarium – jeg går ud fra, at hun dermed tænkte på de i denne henseende lidt øde beliggende seminarier – ville have vanskeligt ved at få studerende med 12-fagsmodellen. Betragtningen var den, at seminarierne i Storkøbenhavn og andre steder, hvor der er kortere afstand imellem dem, ville kunne spille sammen, så en seminarist kunne tage et linjefag på et andet seminarium, hvis han ønskede det. Det ville ikke være tilfældet på de isoleret beliggende seminarier, og derfor ville de få vanskeligt ved at få studerende.

Nej, tværtimod. Denne model er lavet, da beslutningen om at udtynde hold ved seminarierne var taget, netop for at sikre ligelighed mellem seminarierne. Medmindre man ville tilføre væsentligt øgede ressourcer til seminarieområdet, ville det være nødvendigt, at der kun blev meget få linjefag ved de isoleret beliggende og de små seminarier, og det ville gøre, at søgningen, der i forvejen har været dalende til seminarierne, ikke mindst i Vestdanmark, ville dale endnu mere. Modellen har netop til formål at ligestille seminarierne og ikke ad den vej forvride søgningsmønsteret seminarierne imellem.

Der var også nogle betragtninger om prognoserne for læreruddannelsen, og det er sagt